

Seymour Hersh: Sabotáž v Baltském moři byla výsledkem dlouhodobé americké politiky vrážení klínu mezi Rusko a západní Evropu

 infokurýr.cz/n/2024/02/08/seymour-hersh-sabotaz-v-baltskem-mori-byla-vysledkem-dlouhodob-e-americke-politiky-vrazeni-klinu-mezi-rusko-a-zapadni-evropu/

Ve čtvrtek to byl rok, co jsem informoval o rozhodnutí amerického prezidenta Joe Bidena vyslat signál odhodlání Vladimíru Putinovi a zastavit na podzim roku 2022 ruské plynovody Nord Stream 1 a 2. Nord Stream 1 udělal z Německa nejsilnější ekonomickou velmoc v západní Evropě.

Nebudu se zabývat tím, že mainstreamová média tento příběh nesledovala – někteří reportéři, jak jsem se před desítkami let dozvěděl, mají vnitřní zdroje, jiní ne. Ale budu mluvit o lekci, kterou jsem se naučil o prezidentských signálech, jako jsou ty nyní proti Húsiům v Jemenu, proti Íráncům, o nichž se věří, že stojí za velkou částí antiamerikanismu na Blízkém východě, a samozřejmě, proti Moskvě se odehrávají ve válce na Ukrajině.

Toto je příběh studené války, který mi vyprávěl někdo obeznámený s počátky americké intervence ve Vietnamu. Po druhé světové válce Spojené státy podporovaly špatnou stranu v Číně a komunistické síly vedené Mao Ce-tungem v roce 1949 vyhlásily vítězství. To bylo považováno za další překážku v úsilí Ameriky o potlačení komunismu po celém světě. Zadržování komunismu bylo v té době primární politikou USA a panovaly obavy z Maovy podpory Ho Či Mina, vietnamského vůdce, který porazil Francouze v bitvě u Diem Bien Phu v roce 1954, přestože Američané Francii neoficiálně pomáhali. Málo povšimnutá mezinárodní mírová konference v Ženevě toho roku v triumfu racionální diplomacie dospěla k závěru, že Vietnam by měl být rozdělen, s Ho jako vládcem na severu a nekomunistickým režimem na jihu.

Strach Američanů z komunismu určoval následné události na jihu, protože Eisenhowerova administrativa s podporou katolické církve a mnoha členů Kongresu USA, včetně nově zvoleného senátora Johna F. Kennedyho z Massachusetts a jeho mocného podnikatele otce Josepha Kennedyho Ngo Dinh Diem, francouzsky mluvící oddaný katolík z jihu, jako prezident. Diem měl jen málo společného s buddhisty a katolíky z Jihu, kteří nenáviděli Francouze, ale jeho jmenování prezidentem bylo signálem pro Ho Či Mina a Číňany, že Amerika je na jihu, aby zabránila šíření komunismu po celém poloostrově Obsahují Laos. a Kambodži.

Myslíme si, že rozumíme tomu, co se stalo během následujících devatenácti let, když Amerika vedla svou válku o omezení, ale většinou tomu tak není. Po smrti milionů Vietnamců a více než 58 000 Američanů připadl Saigon 30. dubna 1975 Severu. Brutální scéna, kdy se zoufalí Vietnamci drželi podvozku posledního amerického vrtulníku, který unikal ze střechy ambasády v Saigonu, je obraz, na který moje generace nikdy nezapomene. Kambodža, jejíž měnící se režimy byly podporovány tisíci amerických bomb, padla v posledních dnech dubna do rukou komunistů Rudých Khmerů, kteří koncem května dosadili novou vládu. A v srpnu komunistický Pathet Lao upevnil vítězství, které na bitevních polích vybojovali o měsíce dříve, formálním převzetím vlády.

A co se stalo potom?

Prohráli jsme válku, pokrčili rameny a šli dál.

Kambodžu ovládli fanatičtí Rudí Khmerové v čele s Pol Potem, který rozpoutal vlnu zabíjení a zvěstev, která děsila svět. Komunističtí vítězové v Jižním Vietnamu zahájili čistku tisíců lidí, kteří byli právem či neprávem považováni za západní sympatizanty, z nichž mnozí byli z jihu, kteří byli odvedeni do jihovietnamské armády nebo uneseni. Byli posláni do převýchovných táborů, které kombinovaly fyzickou práci s psychickým mučením. Mezi vězni bylo mnoho členů věrných spojenců Severu, Američanů známých jako Viet Cong, kteří nebyli komunisté, ale nacionalisté.

Dnes konsolidovaný Vietnam není komunistický a Amerika je jeho největším obchodním partnerem a důležitým turistickým cílem pro Američany a Evropany. Totéž platí pro Ankor Wat v Kambodži s tisíciletými chrámy. Před několika lety jsem hrál golf v tamním resortu a jel jsem s rodinou na prohlídku památek. Komunistický Laos je stále relativně izolovaný, ale rychle se modernizuje a je pro Čínu důležitým obchodním partnerem.

Všechno, za co Amerika bojovala, umírala a zabíjela, bylo během několika měsíců pryč. Tolik k omezení. A tolik k signálu. To byla lekce, kterou Bidenova administrativa na začátku roku 2022, kdy se zdálo jasné, že Vladimir Putin povede Rusko do války s Ukrajinou, neznala ani se o ni nezajímala. Biden byl po celou svou politickou kariéru zarytým odpůrcem Ruska a předtím i sovětského komunismu a zvláště pohrdal Putinem.

Nyní se všeobecně věří, že Putin by invazi odložil nebo zrušil, kdyby ho ministr zahraničí Antony Blinken ujistil, že Ukrajina nevstoupí do NATO. Tento slib se ale nikdy nenaplnil. Místo toho, dva týdny před ruským útokem, Biden veřejně varoval Putina, že Amerika zničí nově vybudovaný plynovod Nord Stream 2, který měl přepravovat ruský plyn do Německa. Putin již zpomalil a poté odstavil předchozí plynovod Nord Stream 1, který začal dodávat plyn do Německa o deset let dříve.

Levný plyn přispěl k tomu, že se Německo stalo dominantní producentkou zemí v západní Evropě. Od konce 50. let se Spojené státy a jejich západoevropští spojenci obávají politických důsledků ruské energetiky.

Myšlenka vyhodit do povětří Nord Stream 1 a 2 přišla od amerických tajných služeb, vedených v té době CIA. Na konci roku 2021 byla komunita dotázána, jaké možnosti – americké akce – by mohly přesvědčit Putina, aby se stáhl. S ohledem na to byla vytvořena přísně tajná jednotka CIA, která měla najít způsob, jak udělat to, co prezident Biden chtěl: představit Putinovi hrozbu, která by mohla ruskému prezidentovi zabránit, aby šel do války. S důvěrou CIA za zády Biden ohromil zpravodajskou komunitu, když na tiskové konferenci v Bílém domě 7. února 2022 pohrozil vyhozením Nord Stream – s německým kancléřem Olafem Scholzem po jeho boku.

Tým CIA, tajně ubytovaný v Norsku, pokračoval v práci na své misi a našel způsob, jak složitý úkol dokončit do jara. Podle některých plánovačů by měl Biden stisknout spoušť a veřejně říci Putinovi, že svou hrozbu splnil a že on, Putin, musí pochopit, že má co do činění s americkým prezidentem, jehož slova je třeba brát vážně. Ale Biden si to na poslední chvíli rozmyslel – byl stanoven čas pro podvodní detonaci dříve nastražených bomb – a operace byla odložena. Tým CIA nedostal žádné vysvětlení a americké bomby byly ponechány na místě, aby mohly být odpáleny, kdykoli si to Biden přál.

Americký tým byl rozpuštěn, protože někteří z nich byli rozzlobeni prezidentovým odmítnutím udělat to, co jim bylo řečeno, jako cíl jejich mise: ukázat Putinovi, že jeho činy budou mít okamžité následky. Miny byly na dálku odpáleny 26. září, šest měsíců po začátku války na Ukrajině, na Bidenův pokyn z důvodů, které nebyly nikdy objasněny – protože Bílý dům tehdy stejně jako nyní trval na tom, že Biden nemá s detonacemi nic společného.

Po explozích, které vyvolaly mezinárodní rozruch, trvalo čtyři dny, než se korespondent Bílého domu chopil tématu Nord Stream. Biden označil bombové útoky za „úmyslný akt sabotáže“ a tvrdil, že Rusové „šíří o tom informace a lži“. Reportér se poté na tiskové konferenci zeptal poradce pro národní bezpečnost Jakea Sullivana, zda by on a další členové tisku měli chápat prezidentovy komentáře tak, že „Spojené státy nyní věří, že za tento akt sabotáže je pravděpodobně odpovědné Rusko“?

Sullivan – který, jak jsem informoval loni v únoru, sehrál hlavní roli při vytváření tajné potenciální předválečné hrozby pro Rusko – poskytl odpověď, která byla ve svém zmatku překvapivá. „Za prvé,“ odpověděl, „Rusko dělalo to, co často dělá, když je za něco odpovědné... totiž tvrdilo, že to byl ve skutečnosti někdo jiný. V průběhu času jsme to viděli znovu a znovu. Dodal, že prezident měl také jasno – což nebyl – že „je třeba udělat více investigativní práce, než bude vláda Spojených států ochotna v tomto případě připsat vinu“. Bílý dům učiní „konečné rozhodnutí“, jakmile spojenci v regionu dokončí svou práci.

Sullivan řekl, že tvrzení Ruska, že se do útoku zapojily USA, je „prostě nepravdivé“. Rusové vědí, že je to špatně. Ale to je samozřejmě součástí jejich scénáře.

Švédsko a Dánsko, jejichž vlády měly všechny důvody vědět, co se stalo, oznámily pár dní po explozích, že budou spolupracovat při vyšetřování výbuchů. 2. října Německo uvedlo, že bude při vyšetřování spolupracovat se Švédskem a Dánskem. O dvanáct dní později ruské ministerstvo zahraničí vyjádřilo „překvapení“, že bylo vyloučeno z vyšetřování. Téhož dne Švédsko také prohlásilo, že se nezúčastní vyšetřování, protože zahrnovalo sdílení informací ovlivňujících švédskou národní bezpečnost.

Od té doby nebylo ze Švédska ani Dánska slyšet nic o příčině podvodních bombových útoků, ačkoli, jak jsem již dříve napsal, obě země věděly, že Spojené státy provádějí podvodní potápěčská cvičení v Baltském moři měsíce před výbuchy. Neschopnost obou zemí dokončit svá vyšetřování mohla být způsobena tím, jak mi bylo řečeno, že někteří vysocí úředníci v obou zemích přesně věděli, co se děje.

Od té doby Spojené státy vetovaly nejméně jeden pokus Ruska dosáhnout nezávislého vyšetřování výbuchů OSN. A americké zpravodajské služby spolu s německými úředníky podporovaly novináře, kteří psali alternativní zprávy o bombovém útoku na potrubí. Tyto zprávy vždy zmiňují 49stopou jachtu, která byla údajně používána pro riskantní technické potápění.

Nic nenasvědčuje tomu, že by prezident Biden „pověřil“ své experty – představitele americké zpravodajské komunity – komplexním vyšetřováním výbuchů během 16 měsíců od zničení potrubí. A žádná vysoká německá hlava státu, včetně kancléře Olafa Scholze, o kterém je známo, že má blízko k prezidentu Bidenovi, nevyvinula žádnou významnou iniciativu, aby zjistila, kdo co udělal. Bylo provedeno vyšetřování, které požadovali někteří členové Bundestagu, ale výsledky byly veřejnosti zatajeny z údajných bezpečnostních důvodů.

Poslední slovo k tomu všemu patří Emmanuelu Toddovi, francouzskému demografovi a politologovi, který se v roce 1976, ve věku 25 let, stal v Evropě široce známým tím, že předpověděl kolaps Sovětského svazu, částečně kvůli rostoucí dětské úmrtnosti. Stále více kritizuje americkou zahraniční politiku, zejména její pokračující podporu Ukrajině, kterou sžíravě popisuje jako „porážku Západu, ale ne vítězství Ruska“.

V nedávném rozhovoru vysvětlil, že „jedním z velkých cílů americké politiky, a tedy NATO, bylo zabránit nevyhnutelnému usmíření mezi Ruskem a Německem“, protože Rusko vyhrálo válku na Ukrajině navzdory americkým sankcím a opět „ekonomická stabilita“.

“To byl velký zdroj strachu,” řekl Todd, “a to je důvod, proč Američané” – citoval můj exposé Nord Stream – “vyhodili do povětří plynovod Nord Stream.”

Když Biden nařídil vyhodit plynovod do povětří, Američané se obávali, že kancléř Scholz, který na žádost Washingtonu protlačil potrubím 750 mil (asi 1207 km) ruského plynu novým plynovodem Nord Stream 2, který dorazí do přístavu v Německu. na podzim 2021 by měl dorazit, rozmyslet si to a nechat plyn proudit. To bylo odmítnuto a Německo je od té doby v ekonomických a politických zmatcích.